

Kazalo šolskih zamud pri ljudski šoli v Poljanah v drugi polovici meseca sušca 1890.

Tekoča številka	Učencev		Rod. ali njih nam.			Med temi zamnjeni poludi.	Med temi		Že poprej			Sklep krajnjega šolskega sveta gledé na		Kazenska določila c. kr. okr. š. sveta			
	ime in priimek	rojstno leto	ime in priimek	opra-vek	stano-vališče h. št.		opravičeni	neopravičeni	naznanjeni	posvarjeni	kaznevanji	uzrok šolskih zamud	kazenski nasvêt	globa		zapor	
														gld.	kr.	dni	ur
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		
1	L. I.	1881	Janez	kmeto- valec	Polj. 18	4	1	3	16	2	1	neopravi- čen, zani- krnost	3 gld.				
2	L. I.	1880	Jožef	"	Hotar. 9	2	—	2	0	0	0	se je opra- vičil	—				
3	14 otrok		je	imelo		18	18										

Naši dopisi.

Z Goriškega. (Konec). Končno pa ljubezniva „Soča“ ni pozabila niti naših učiteljic. Nikakor ji ne gre v glavo, da se nekatera učiteljica poroči. Odločno pa trdi: „da nima dežela od njih toliko dobrote, kolikor žrtvuje za podporo in vzdrževanje izobraževališča ženskega . . . za mnoge je zavod, da se laže in bolje pomože . . . Naklade, ki jih kmet plačuje . . . so „dota“, ki jo je primoran plačevati tujim otrokom . . . vender se godi krivica kmetu; še večja bi se jim pa godila, ako bi se jim plača vzvišala . . .“ Tako je počastila „Soča“ naše učiteljice, med tem, ko se je nedavno hudovala, da se v Gorici zida novo žensko izobraževališče. Res strašanska nesreča, če se omoži kaka učiteljica! Še hvala Bogu, da dobimo pedagogično izobražene matere, ki hočejo in znajo svoje otroke prav vzgajati in učiti!

Čuditi se moramo „Soče“ nedoslednosti, katero sicer drugim tako rada očita, da niti 14 dnij ni mogla ostati dosledna. Prej je trdila, da se otroci v novi šoli ničesa ne naučé, potem pa, da tudi duhovniki znorejo toliko, da naučé otroke čitati, pisati, računati. Ona trdi sicer, da drugega kmetu ni potreba. Hvala Bogu, da je narod naš drugega mnenja, ker neče zaostati v omiki za svojimi sosedi. Neizobraženost je najdražja stvar na svetu.

Res smešna pa je trditev, naj bi se pustili (za zdaj — potem bi se še tod odstranili!) učitelji samo tam, kjer duhovnik ne more poučevati v šoli. Tedaž o rednem in stalnem umeščenju učiteljev hi ne bilo govora. Morda bi nam gospoda še toliko ne dopustila stalnosti, kakor jo ima vsak posej pri kmetu, kateri mu mora določen čas prej službo odpovedati.

Na pravem mestu glave pač nima, kdor s takimi trditvami prihaja na dan.

Zopet je dregnila „Soča“ ob moralno stran, rekoč: Učitelje bi trebalo strože izbirati ne le po znanji, ampak tudi po „moralnem“ obnašanju. Ponavljamo, da smo učitelji sami za to, da bi med nami ne bilo nikogar, kateremu bi se moglo kaj očitati gledé morale. Čudno pa se nam zdi, da „Soča“ pozna moralo le pri učiteljih. Vsak stan ima nevredneže med seboj, ki dotičnemu stanu niso na čast, toda samo zloben človek more zategadelj napadati ves dotični stan.

Kar pa se tiče trditve, da hočemo učitelji „proti mirni pobotnici letnih 600 gld.“ plače dobivati, kakor duhovniki, ki študirajo 12 let, a učitelji le 4 leta (!) — odgovorili bi vam lahko na dolgo in široko, toda zadosťujejo naj samo dve tri besede. Kdo pa pravi, da je učitelju treba samo po 4 leta študirati? Večina izmed njih se mora po 8, 10 ali 12 let truditi z ukom, predno si pripori uboren košček kruha, katerega nam zavirate, v tem, ko skrbi za duhovnika država od prvega hipa, ko stopi v bogoslovje. Ali gospoda ne vé, da je z duhovnikovo plačo združenih še vse polno dohodkov. Učitelj pa ima svoje plače komaj toliko, kolikor imajo duhovniki kot nameček.

Dopis se je nehoté nategnil, in ko bi hoteli odgovarjati, kakor zaslužijo naši nasprotniki, napisali bi polno knjigo.

— e —

Iz Čemšenika. Umrl je 3. m. m. tukajšnji župnik g. Jakob Tomelj; idočega k bolniku s svetotajstvi je zadela kap in zgrudil se je nezavesten na tla;